

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Bc. Jany Satrapové ve věci

žalobkyně: **Mgr. S. W.** narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti
žalovanému: **Městský úřad Vejprty**, stavební úřad,
sídlem Tylova 870/6, 431 91 Vejprty,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 1 000 Kč. Částka 1 000 Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 7 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce podala včasnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve smyslu ustanovení § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterou se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat do patnácti dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí na základě její žádosti ze dne 30. 11. 2017 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které žádala o poskytnutí stanoviska žalovaného k žádosti o náhradu škody a zadostiučinění za nemajetkovou újmu č. j. „X“ ze dne 2. 10. 2017 včetně případných příloh a dále o poskytnutí veškerých dokumentů, v nichž je zachycen požadavek Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje na délku zkušebního provozu stavby „Pila Kovářská č. p. 227, Kovářská“. Současně se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.
2. Žalobkyně podala svou žalobu poté, co nebyla úspěšná při uplatnění ochrany před nečinností u nadřízeného orgánu žalovaného, Krajského úřadu Ústeckého kraje, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

prostřednictvím stížnosti ze dne 22. 12. 2017 ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. Ke dni podání žaloby však žalobkyně dle svého tvrzení neměla informaci o tom, zda tato stížnost byla postoupena nadřízenému orgánu k vyřízení, ani zda o ní bylo rozhodnuto.

3. Podáním ze dne 20. 9. 2018, které soud obdržel tentýž den, ovšem žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce vzala výslovně předmětnou žalobu zpět s odůvodněním, že po podání předmětné žaloby obdržela od žalovaného dne 20. 9. 2018 přípis, z něhož vyplynulo, že vzhledem ke skutečnosti, že vyřízení této žádosti již nenáleží do působnosti žalovaného, tuto žádost ve smyslu § 14 odst. 5 písm. c) InfZ odkládá. Zároveň žalobkyně vznesla požadavek, aby soud uložil žalovanému povinnost uhradit žalobkyni náklady za předmětné soudní řízení.
4. Protože projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. ve výroku I. tohoto usnesení řízení o předmětné žalobě zastavil.
5. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem II. tohoto usnesení o vrácení soudního poplatku, jenž byl soudu uhrazen ve výši 2 000 Kč, toliko ve výši 1 000 Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený soudní poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu dle ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.
6. Soud má tedy za to, že nastala situace předvídaná ust. § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. Z tohoto důvodu soud ve výroku III. usnesení uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 7 800 Kč, kterou představuje částka 1 000 Kč za nevrácenou část soudního poplatku, dále pak částka 6 200 Kč za dva úkony právní služby JUDr. Jana Waltera, advokáta, po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), a to podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) a podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d); dále částka 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 AT. Soud nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení za úkon spočívající v převzetí a přípravě zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) AT, neboť se dle § 60 odst. 1 s. ř. s. nejedná o důvodně vynaložený náklad řízení. Soud vzal v úvahu, že žalobkyně prostřednictvím právního zástupce podává množství typově shodných žalob se shodnou právní argumentací lišící se pouze ve stručném skutkovém popisu neposkytnuté informace, o níž bylo žádáno. Soud má za to, že v daném případě není adekvátní přiznávat náhradu nákladů za seznámení se s věcí, která ovšem vyúsťuje vždy v mírně upravenou vzorovou žalobu (např. se jedná o věci pod sp. zn. 15 A 229/2017, 15 A 301/2017, 15 A 26/2018, 15 A 33/2018, 15 A 81/2018, 15 A 107/2018, 15 A 109/2018, 15 A 26/2019). Zpětvzetí žaloby a sdělení ze dne 15. 11. 2019 soud nepovažoval vzhledem

k jejich obsahu a nenáročnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za důvodně vynaložený náklad zastoupení, a proto náhradu nákladů řízení ani za tyto úkony zastoupení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. listopadu 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu